

Sygn. akt III Kp 1162/10

Postanowienie o przedłużeniu tymczasowego aresztowania

Dnia 18 listopada 2010 r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Lidia Hojeńska

Protokolant: Edyta Makowska

Prokurator Prokuratury Okręgowej Tomasz Błoński

po rozpoznaniu wniosku Prokuratora Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu z dnia 9 listopada 2010 roku, sygn. akt V Ds. 41/10 o przedłużeniu tymczasowego aresztowania wobec **A. A.**

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k. i art.258 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 2 k.p.k.

postanawia

przedłużyć do dnia **28 lutego 2011 r.**, tymczasowe aresztowanie zastosowane postanowieniem Sądu Rejonowego dla Wrocławia Śródmieście z dnia 1 czerwca 2010 roku, sygn. akt V Kp 1019/10 wobec **A. A.**, syna H. i B. z domu P., urodzonego (...) we W., podejrzanego o to, że:

I. w okresie od sierpnia 2009 r. do maja 2010 r. we W.i innych miejscowościach założył, a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w której skład między innymi K. P.ps. (...), B. K., Ł. K., S. P.ps. (...), M. P.ps. (...), K. B.ps. (...), której celem było popełnianie przestępstw polegających na wewnątrzspółnotowym nabyciu z H. oraz obrocie na terenie Polski znacznych ilości środków odurzających w postaci marihuany i heroiny oraz substancji psychotropowych w postaci amfetaminy i (...),

tj. o czyn z art. 258§3 kk

II. w okresie od końca sierpnia 2009 do dnia 30 maja 2010 r. poprzez przejścia graniczne w O.i R., działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z Ł. K., B. K.i K. P.oraz innymi osobami, wbrew przepisom ustawy, nie mniej niż 13-sto krotnie dokonał wewnątrzspółnotowego nabycia z terytorium H.poprzez terytorium R.na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej znacznych ilości środka odurzającego w postaci marihuany w łącznej ilości nie mniejszej niż **40.988,33 gramów** i substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż **3.784,90 gramów** oraz w postaci (...)w ilości nie mniejszej niż **506,35 gramów**, w ten sposób, że przebywając w H.nabył ww. środki odurzające i substancje psychotropowe, a następnie samodzielnie lub wraz z K. P.przekazywał Ł. K.oraz B. K., którzy następnie przewozili je na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej, a nadto wraz z K. P.samochodem osobowym marki M.o nr rej. (...)przewiózł na terytorium Rzeczpospolitej Polskiej substancję psychotropową w postaci (...)w ilości **5,92 gramów**, po czym we W.samodzielnie lub wspólnie z B. K.przechowywał ww. środki odurzające i substancje psychotropowe, a **7.000 gramów** marihuany wprowadził do obrotu zbywając je M. P.mając świadomość ich dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 55 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii i art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 65§1 kk

III. w okresie od sierpnia 2009 r. do marca 2010 r. we W., P. i innych miejscowościach, działając czynem ciągłym, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w celu osiągnięcia korzyści

majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z M. P. brał udział w obrocie znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości nie mniejszej niż **6.000 gram**, w ten sposób, że nabył ww. substancję psychotropową od R. P., a następnie za pośrednictwem M. P. zbył je innym osobom mając świadomość ich dalszej odsprzedaży,

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65§1 kk

IV. w maju 2010 r. we W., wbrew przepisom ustawy, bez zezwolenia, posiadał broń palną w postaci rewolweru (...) kal. 7,62 x 39 mm produkcji radzieckiej oraz siedem nabojów rewolwerowych,

tj. o czyn z art. 263§2 kk

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2010 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia Śródmieście zastosował wobec A. A. środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania uznając, iż popełnienie przez podejrzanego zarzucanych mu przestępstw zostało z dużym prawdopodobieństwem potwierdzone zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Zważyć należy, iż do chwili obecnej nie wystąpiły żadne okoliczności uzasadniające uchylene bądź zmianę stosowanego wobec podejrzanego środka zapobiegawczego.

Zebrany dotychczas w przedmiotowej sprawie w postępowaniu przygotowawczym materiał dowodowy, w szczególności w postaci wyników przeszukań, zabezpieczonych podczas nich dowodów rzeczowych, wyjaśnień współpodejrzanych m.in. M. P., B. K., Ł. K., K. B., R. P., zgromadzonych w sprawie opinii biegłych, w tym opinii z zakresu fizykochemii, wskazuje na duże prawdopodobieństwo, że podejrzany dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów.

Zważyć należy, iż czyny, których popełnienie zarzuca się podejrzanemu, związane są z działaniem w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, która zajmowała się popełnianiem przestępstw polegających na obrocie znacznymi ilościami środków odurzających. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, w postępowaniu przeciwko osobom działającym w zorganizowanej grupie przestępczej obawa mactwa jest realna z racji wzajemnych powiązań bądź zależności między członkami tej grupy. Specyfika powiązań istniejących w ramach zorganizowanych grup przestępczych, czyni uzasadnioną obawę przenoszenia tych relacji na kwestie procesowe związane z bytem procesu, a konkretnie jego zakłócaniem w sposób wskazany w przepisie art. 258 § 1 pkt 2 k.p.k. Wystarczy zatem, że dowody wskazują na tego typu powiązania przestępcze, by wniosek o uzasadnionej obawie mactwa mógł być z nich wyprowadzony w sposób uprawniony (por. postanowienie SA w Katowicach z dnia 5 maja 2006 roku, II AKz 281/06).

Nie przesądzając w żaden sposób o winie i sprawstwie podejrzanego – należy przy tym zważyć, iż prawdopodobieństwo popełnienia przez A. A. zarzucanych mu czynów, przy uwzględnieniu ich doniosłości, uzasadnia twierdzenie o realności wymierzenia podejrzanemu surowej kary pozbawienia wolności. Zaś waga postawianych zarzutów, w tym zarzut kierowania zorganizowaną grupą przestępczą, uzasadnia przekonanie, iż A. A. przebywając na wolności może utrudniać prowadzone przeciwko niemu postępowanie karne, w szczególności może ukrywać się przed wymiarem sprawiedliwości. Nie bez znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu pozostaje również wcześniejsza karalność podejrzanego, jak również i to, iż popełnienia zarzucanych mu czynów miał on dopuścić się w okresie próby.

Charakter sprawy (zarzuty udziału w zorganizowanej grupie przestępczej), wzajemne powiązania poszczególnych podejrzanych, rodzą uzasadniającą obawę, że A. A. będąc na wolności mógłby w sposób niedozwolony wpływać na toczące się postępowanie, choćby poprzez nakłanianie wymienionych osób do składania korzystnych dla niego wyjaśnień czy zeznań, dążąc w ten sposób wręcz do zniwelowania roli jaką ewentualnie odegrał w zarzuconym mu procederze.

Te wszystkie powyżej wskazane okoliczności przemawiają za stwierdzeniem, że jedynie tymczasowe aresztowanie zabezpieczy prawidłowy tok postępowania w sprawie.

Z uwagi na wielość czynności procesowych, które należy jeszcze w sprawie wykonać, śledztwa nie zdołano ukończyć przed upływem terminu zastosowanego środka zapobiegawczego. W dalszym ciągu niezbędne jest wykonanie kolejnych czynności procesowych w tym m.in. zatrzymanie i ogłoszenie zarzutów kolejnym osobom współdziałającym w przestępczym procederze, uzyskanie zleconych opinii biegłych, w tym opinii biegłych lekarzy psychiatrów dotyczących podejrzanego, uzyskanie analizy kryminalnej bilingów połączeń telefonicznych, przeprowadzenie konfrontacji.

Nie zachodzą przy tym wobec podejrzanego okoliczności określone w art. 259 k.p.k., które uzasadniałyby odstąpienie od stosowania tymczasowego aresztowania.

Mając powyższe na uwadze, a nadto uwzględniając charakter i okoliczności sprawy, w szczególności wagę postawionych podejrzanemu zarzutów, konieczność przeprowadzenia jeszcze wielu czynności procesowych, jak również uznając, iż jedynie przedłużenie stosowania wobec podejrzanego A. A. tymczasowego aresztowania pozwoli zabezpieczyć prawidłowy tok postępowania karnego – orzeczono jak na wstępie.